

דוקטור רני סמרטוטני

רני סמרטוטני, רותי סמרטוטי, דוד קלאם וחנה לא קיבלו תרופה. כי לא היו להם פיות, כלומר פיות שדרכן אפשר לשפוך את התרופה. פיותיהן היו מצויירות או רקומות. לפעמים כף התרופה נגע בפנים שלהם, אבל לא שפכו להם את הנוזל. אלא במקרה בלבד. אבל לבובה הצרפתייה היה פה נהדר למתן תרופה. הוא היה פתוח ושיניה הבריקו בחיך יפה. היו לה גם עיניים חומות שנסגרו ונפתחו כאשר הטו אותה קדימה או אחורה. לתרופה שניתנה לבובות היו תכונות מרפא חשובות. היא עזרה נגד שעול, אבעבועות רוח, אדמת וכל מחלה אחרת שהגברת הקטנה שלהן החליטה עליה. לפעמים בובה הושכבה למיטה עם אדמת, אבל תוך חצי שעה היו לה כבר כמה מחלות אחרות. הבובות אהבו זאת מאוד, כי צילה תמיד טעמה את התרופה לפני שנתנה אותה לבובות, כדי לבדוק האם היא די מרוכזת.

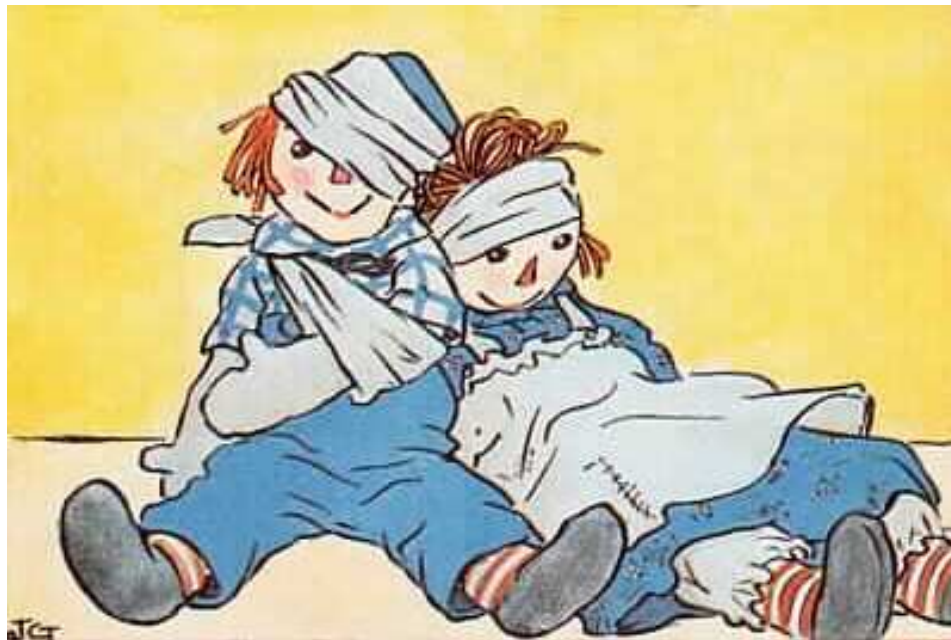

להם מה קרה.

רני סמרטוטני, רותי סמרטוטי, דוד קלאם וחנה היו שמחים באותה המידה כשראשיהם היו חבושים, כפי שהיו קודם, ללא תחבושות. מאחר שלא היו להם שיניים הם לא יכלו לקבל כאב שיניים, אבל היו מרוצים מאוד אם יכלו לספק הנאה לצילה על ידי העמדת פנים שכואבות להם שיניים.

בדרך כלל הבובות קיבלו הרבה פחות מהתרופה מאשר הגברת הקטנה שלהן. תרופת הפלא הזאת הוכנה על פי מרשם ישן מאוד, שעבר מיד ליד מהזמנים העתיקים. מרכיביה היו מים וסוכר חום. יתכן ובעצמכם השתמשתם בה עבור הבובות שלכם. כאשר הבובות היו בריאות כולן, התרופה שמשה גם כ"תה" או "מי סודה". מאחר שלרני סמרטוטני, רותי סמרטוטי, חנה ודוד קלאם לא ניתן היה להגיש את התרופה, הרי שמחלותיהם היו בעיקר נקעים בזרועות או רגליים או לפעמים כאב ראש או כאב שיניים.

באותו היום הבובה הצרפתייה הייתה חולה מאוד. היא התחילה ב"דלקת גרון", ועברה

אף אחד מהם לא הרגיש בבעיה כלשהי עד שצילה חבשה את האבר ה"נפגע" והסבירה

צילה הכינה "תרופה" חזקה מאוד ושפכה אותה לפיה של הבובה הצרפתייה. היא קיבלה מנת "תרופה" מדי חמש דקות, עד שבשלב ה"אדמת" קראו לצילה לארוחת ערב, והיא עזבה את הבובות בחדר לבד.

צילה לא שיחקה יותר עם הבובות באותו הערב והן נשארו באותן התנוחות, עד שצילה ושאר בני הבית הלכו לישון. ואז רני סמרטוטני קפץ מהכסא ומתח את תיבת

הנגינה הקטנה. "בוא ונתחיל לרקוד!" קרא. כשהתיבה התחילה לנגן הוא תפס את ידה של הבובה הצרפתייה ורקד איתה לאורך

ל"חצבת" ו"אדמת" תוך שעה אחת. התקפת החולי הייתה פתאומית מאוד. הבובה

הצרפתייה ישבה בשקט גמור באחד מהכיסאות האדומים, חייכה על רני סמרטוטני, וחשבה על השתובבות שתהיה לבובות בלילה, כאשר הבית יהיה שקט, כאשר צילה גילתה שהיא קיבלה דלקת גרון והשכיבה אותה במיטה.

החדר, אלא שפתאום הרגיש שעיניה נשאר
עצומות, בדיוק כפי שהיו כאשר שכבה על
מיטת "חוליה".

כל הבובות נאספו סביב רני סמרטוטני
והבובה הצרפתייה.

"אני לא יכולה לפתוח את עיניי!" אמרה.

רני סמרטוטני ניסה לפתוח את עיניה בידיים
הרכות שלו, אך ללא הועיל. הבובות טלטלו
אותה. זה עזר לפעמים כשבובות לא יכלו
לפתוח את העיניים. הן טלטלו אותה שוב
ושוב, אך הפעם זה לא עזר.

"זו בוודאי התרופה המתוקה ודביקה" אמר
דוד קלאם.

"אני חושבת שזו הבעיה" אמרה הבובה
הצרפתייה "ה"תרופה" התאספה בתחתית
ראשי כששכבתי ואני עוד מרגישה אותה
שם."

"כנראה שזהו זה" אמרה רותי סמרטוטי
"ועכשיו היא קשיחה ועיניך היפות לא יכולות
לעבוד. מה נעשה?"

רני סמרטוטני ורותי סמרטוטי הלכו לפינת

"אם ה'תרופה' לא יכלה לנזול דרך החור בראשה, כשהיא עמדה על הראש" חשב רני סמרטוטני "כנראה היא לא יכלה לנזול כי היא דביקה ועבה מדי." הוא המשיך עוד לחשוב.

בסוף הוא פנה לבובות אחרות ואמר בקול רם "אינני יכול לחשוב על דרך כלשהי לפתוח את עיניה אלא להוריד את שערותיה ולשטוף את ה'תרופה' מראשה."
"למה לא חשבת על כך קודם?" שאלה רותי סמרטוטני "זאת הדרך היחידה לתקן את

החדר וחשבו, חשבו וחשבו. הם אפילו קימטו את מצחיהם כדי לחשוב חזק יותר.
בסוף רותי סמרטוטני קראה "יש לי תוכנית!"
ורצה מהפינה אל המקום בו הבובות ישבו סביב הבובה הצרפתייה.

"צריכים להעמיד אותה על הראש, ואז ה'תרופה' תצא דרך שערותיה, כי יש לה חור למעלה בראש. ראיתי אותו כשפעם השערות שלה נשרו!"
"אז בואו ונעשה כך!" קרא דוד קלאם, כשהוא תופס את הבובה הצרפתייה במותניה ומעמיד אותה על הראש.
"זה צריך להספיק" אמרה רותי סמרטוטני אחרי שדוד קלאם החזיק כך את הבובה הצרפתייה במשך חמש דקות. אך כשהעמידו את הבובה שוב על רגליה, עיניה נשאר עצומות כמו קודם.

כל הזמן הזה רני סמרטוטני נשאר בפינת החדר וחשב חזק, כפי שרק ראשו הסמרטוטני יכול לחשוב. הוא חשב וחשב עד ששערות ראשו הזדקפו והתנדנדו מרוב המאמץ.

נקיה בחוץ ובפנים. וכששמו את שערותיה
שוב על ראשה הבובה הצרפתייה הייתה יפה
כמו קודם.

"תודה רבה לכולכם" היא אמרה, אחרי
שנשכבה והתיישבה מספר פעמים וראתה
שעיניה עובדות בקלות.

המצב.
ואז רותי סמרטוטי תפסה את רגליה של
הבובה הצרפתייה ורני סמרטוטי תפס את
תלתליה היפים ומשכו ומשכו. והבובות
האחרות תפסו את רני סמרטוטי ואת רותי
סמרטוטי ומשכו ומשכו גם הן עד שבסוף עם
צליל "ררריפ" השערות של הבובה הצרפתייה
ירדו מראשה וכל הבובות נפלו זו על זו
בערמה גדולה.
בצחוק הן קמו והושיבו את הבובה הצרפתייה
כך שיכלו להביט על החור שבראשה.
אכן, ה"תרופה" הדביקה נעשתה קשיחה ולא
נתנה לעיניים להיפתח.
רני סמרטוטי הכניס את ידו פנימה ודחף את
העיניים עד שנפתחו. זה היה כבר בסדר,
אלא שעיני הבובה הצרפתייה לא רצו להסגר
כשהיא נשכבה.
ואז רני סמרטוטי רץ למטבח והביא ספל קטן
של מים חמים וגם מטלית קטנה. עם אלה
הוא שחרר את ה"תרופה" הקשיחה ורחץ את
ראשה של הבובה הצרפתייה, כדי שתהיה

רני סמרטוטני מתח שוב את תיבת הנגינה
הקטנה, תפס את הבובה הצרפתייה סביב
מותניה ורקד איתה עד שהתרנגולים התחילו
לקרוא את קריאות הבוקר שלהם.

הבובות ידעו שהגדולים יקומו עוד מעט
והפסיקו את המשחקים. הן חזרו לתנוחות
שבהן השאירה אותן צילה יום קודם. כך גם
מצאה אותן צילה. הבובה הצרפתייה שכבה
במיטה עם עיניים עצומות ועם חיוך היפה על
פניה.

ועד היום, הגברת הקטנה של הבובות לא
יודעת, שזה היה רני סמרטוטני שריפא את
הבובה הצרפתייה ממחלתה האמיתית
היחידה.